

езикъ; обявява се противъ изучаването му, което можело да послужи само за изопачаване на хубавия български езикъ. Въ вестника сж участвували отначало П. Р. Славейковъ, Т. Икономовъ, Р. Мирковичъ, Изворски, Хр. Д. Ваклидовъ и др.

Заслугата на Цанкова и неговия в. „България“ за даване тласъкъ, импулсъ на движението за църковни права, е значителна. Точно въ момента, когато се проагитирва унията съ Папата, Русия измѣня становището си по църковния въпросъ, а патриаршията омеква, става по-отстъпчива. Все по туй време Фенеръ обявява пресловутитѣ 15 „отстъпки“ на българитѣ. Това не бѣ случайно . . .

За даване по-голъма тежестъ и значение на църковната борба, цариградскитѣ първенци поискали отъ разнитѣ епархии на България да изпратятъ представители въ Цариградъ, снабдени съ надлежитѣ пълномощия. И действително, къмъ срѣдата на 1861 г. въ Цариградъ се събрали около 28 души. Тѣ ходатайствували предъ Портата за приемане на българскитѣ искания, но не постигнали резултати. На 16 юлий 1861 г. тѣ връчили на Портата проектъ отъ 8 точки, който предвиждалъ църковни права — българитѣ да участвуватъ въ избора на патриарха, Синодътъ да се състои наполовина отъ гърци и наполовина българи и пр.; дори и политически — единъ владика и единъ мирянинъ отъ смѣсенія народенъ съветъ да се застъпватъ за българскитѣ работи предъ Портата. Тия искания били отхвърлени отъ патриаршията. Но Портата, поради започналитѣ националистически движения, се стреснала и наредила да се състави една смѣсена българо-гръцка комисия, която възъ онова на този проектъ да опредѣли базата за разрешението на църковния споръ.

Българскитѣ представители, по финансови съображения, не можели да останатъ години наредъ въ Цариградъ. Тѣ се разотишли, като оставили постоянно представителство отъ 5 души, което да действа отъ името на българския народъ.

За да може да се води по-ефикасно борбата въ този моментъ на общъ кипежъ, народнитѣ представители и Цариградската българска община решили да издаватъ свой органъ, който билъ названъ — „Съвѣтникъ“. Той се явилъ на 25 мартъ 1863 година въ Цариградъ; излиза две години (1863—1865) седмично, 4 стр., форматъ 2^о, стначало подъ редакцията на Н. Михайловски, а сетне подъ редакцията на Т. Бурмовъ. Отъ бр. 15 вестникътъ уголъмвява малко формата си. Позволение за излизането му получилъ Киро х. Петровъ отъ Котелъ. Абонаментъ: за империята 4 сребърни 20-ци, за Влашко и Молдова — 5½ среб. 20-ци. Ползувалъ се е съ привилегията на безплатно разнасяне по пощата, но не за дълго, защото обнародвалъ нѣкои неприятни за турцитѣ статии. Затова пъкъ е почналъ съ срав-